

de negative sociale konsekvenser, den har. For mens man måske nok kan sige til folk, studerende eller andre med en dårlig økonomi, at et fjernsyn kan de vel leve foruden, og sådan set godt kan argumentere for, at der er en særlig grund til, at pensionister måske skal have en særlig begunstiggelse i modsætning til andre økonomisk dårligt stillede grupper, så bliver det jo vanskeligt at sige til arbejdsløse, som jo, hvis de skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, skal bruge internetforbindelse til at søge arbejde og dokumentere, at de står til rådighed for arbejdsmarkedet, og til studerende, som vel må formodes at have meget vanskeligt ved at gennemføre en uddannelse på tidssvarende vis uden at have internetforbindelse, at de skal betale licens. Hvis man spørger videnskabsministeren om, hvad man skal stille op med, at prisen på en fastnettelefon er blevet urimelig høj, får man det svar, at man kan vælge en mobiltelefon. Ja, men skal man så også betale licens for det?

Kl. 13:36

Jeg tror, at erkendelsen af, at den teknologiske udvikling har gjort det nuværende licenssystem fuldstændig uholdbart, vil brede sig til alle partier, og hvis vi er rigtig heldige, når den at brede sig, inden vi når frem til 2010. Det er da også klart, hvis man nu læser den kronik, som fru Ellen Trane Nørby og hr. Mogens Jensen har skrevet, at det selvfølgelig også er båret af, at de jo, lige siden man indførte den her licens, ligesom alle andre – går jeg ud fra – har fået masser af henvendelser fra folk, der ikke kan forstå det, og hvor de også har haft den oplevelse, at det bliver sværere i den situation at forsvare Danmarks Radio som en kulturbærende, en vigtig faktor i bestræbelserne på at skabe en åben og fri debat i Danmark, og at det faktisk bliver vanskeligere at forklare mennesker, at det spiller den rolle, når de skal betale en særlig afgift til Danmarks Radio, hvorimod de fleste mennesker har vænnet sig til, selv dem, der bor i Jylland, at vi giver et ikke ubetydeligt støttebeløb til Det Kongelige Teater, fordi vi erkender, at det er vigtigt.

Så er der selvfølgelig spørgsmålet om Danmarks Radios frihed og uafhængighed, og jeg mener, at den jo er godt beskyttet, når Dansk Folkepartis ordfører lægger så meget vægt på, at den er vigtig at forsvare, som det skete i dag. Jeg mener, at når vi er i den situation, at de ordførere, der lægger allermost vægt på det, er fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, så synes jeg, at vi er ret trygge, hvis det altså forankrer sig i hverdagen og i den almindelige politiske strid

og i den almindelige politiske debat i samfundet.

Sagen er jo, at det, hvad angår finansiering, er fuldstændig ligegyldigt, når man hvert fjerde eller hvert femte år forhandler, hvor stor licensen skal være, og hvor stor en andel af licensen der skal gå til Danmarks Radio, og hvor stor en del af licensen der skal gå til andre formål – om det er den forhandling, der foregår blandt politikerne, eller om det er en forhandling om, at vi laver en 4- eller 5-års-aftale, hvor vi beslutter os til, hvor mange penge Danmarks Radio skal have i de kommende år. Det er klart, at begge dele jo selvfølgelig foruddiskonterer disciplin og vilje til at overholde forlig, og det er faktisk også derfor, at jeg synes, at jeg i den her situation faktisk vil sige, at jeg har respekt for, at man vil overholde forligene, for det er klart, at hvis man ikke på de her områder overholder de forlig, man har lavet, kan man hele tiden gøre spørgsmålet om Danmarks Radios økonomi til et politisk strids spørgsmål, og det synes jeg er rigtigt at man ikke skal gøre. Man skal vel slet ikke koble det sammen med den debat, der naturligvis hele tiden er om Danmarks Radios programvirksomhed eller andre public service-kanalers programvirksomhed og kvaliteten af den.

Det eneste, vi sådan set er lidt kede af, er selvfølgelig, at man ikke i den nuværende situation kunne acceptere og anerkende, at Enhedslisten sådan set ikke gør noget som helst forsøg på at få noget som helst forlig skubbet til side. Vi anerkender, at der er et forlig. Vi opfordrer sådan set bare forligspartierne til måske at fremskynde processen med at diskutere, om man kunne lave en omlægning af licenssystemet, sådan at vi slipper for en medielicens, som er socialt skæv, som er negativ i forhold til at understøtte en teknologisk udvikling, og som ikke på nogen som helst måde sikrer Danmarks Radio ekstra uafhængighed, men snarere er med til at skabe uvilje hos mennesker, som oplever, at Danmarks Radio udøver sådan en særlig nidkær kontrolvirksomhed over for borgerne. Det er jo den oplevelse, som mange mennesker får, når Danmarks Radio lige pludselig sender breve og beder folk om at dokumentere, at de ikke har nogen computer, der har internetforbindelse, at skrive under på tro og love-erklæringer osv., så oplever de Danmarks Radio som en fjendtlig i stedet for en positiv og god ting i hverdagen.

Så jeg vil sige, at vi ikke har tænkt os at fremsætte nye beslutningsforslag med præcis dette indhold, før de næste medieforligsforhandlinger